

שיחת השבוע

חב"ד
אגודת צעירי חב"ד
בית חב"ד, 785 סניפים,
ברחבי הארץ

יש חדש

הצאצאים נועדים

במוצאי שבת זו, פרשת שמות, תתקיים ההתוועדות וסעודת מלווה מלכה השנתית של משפחת צאצאי רבנו הזקן. ההתוועדות תהיה באולמי גוטניק (רח' בית הדפוס 12) בירושלים, בשעה 8 בערב. תכנית מיוחדת לנשים. פרטים בדוא"ל office@baalhatanya.org.il.

מצטרפים לרב יומי

בכ"ד בטבת, יום ההילולא של רבי שניאור-זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, מתחילה שנה חדשה בלימוד 'רב יומי'. זו תכנית יומית של שיעורים קצרים ב'שולחן ערוך הרב', המקיפה שש שנים. את לוח הלימוד החדש אפשר להשיג בדוא"ל שלמעלה.

לימין 'שפרה ופועה'

במוצאי שבת זו נערכים ברחבי הארץ ערבים מיוחדים למען ארגון שפרה ופועה, העוסק בעזרה ליולדות בתקופה הראשונה שאחרי הלידה. את הקמת הארגון יזם הרבי מליובאוויטש, בהפסקה שבין תפילת מוסף למנחה, ביום הכיפורים תשל"ז. הארגון הוקם בכפר חב"ד, ומשמש מודל לסניפים רבים ברחבי הארץ, המושיטים יד עזרת ליולדות.

גבורה בחזית ועשייה בעורף

בשעה שעשרות אלפים מטובי בנינו מסכנים את חייהם בפועל בלחימה קשה ומרובת סכנות – כולנו צריכים להתנהג אחרת

יון לקידוש בתוך טנק ברצועת עזה (צילום: דויץ)

מעט בכל בוקר אנחנו מקבלים את הבשורות הכואבות הבאות אחרי המילים 'הותרו לפרסום'. כל שם נושא עימו ים של כאב, על החיים הצעירים שנגדעו באיבם. מאחורי כל שם עומדת משפחה שלמה, שחייה משתנים לחלוטין. מעתה תהיה משפחה שכולה, ותישא בליבה את כאב האובדן, שיישאר לעד כפצע חשוף.

אנחנו עם שמקדש את החיים, בניגוד לשונאינו שמקדשים את

המוות. התורה היא תורת חיים, וכמעט כל התורה כולה נדחית מפני פיקוח נפש. כל נפש מישראל היא עולם מלא, ואנחנו מצווים לעשות הכול להצלת חיים אפילו של יהודי יחיד.

דווקא יוקר החיים הוא המעצים כל-כך את מסירת נפשם של הלוחמים, שמשליכים את חייהם מנגד כדי להדביר את הרוע השטני שקם בגבולנו הדרומי. יש כאן גבורה עצומה של בחורים צעירים, שנלחמים בחירוף נפש להבטחת שלומם וביטחונם של האזרחים שבעורף. להדברת מפלצת הרשע המזוויעה שאת ממדיה הם פוגשים כמעט בכל בית ברחבי הרצועה הארוורה.

גבורת הנפש

גבורת נפשם של החיילים באה לידי ביטוי גם בתגובתם למראה חיי השגרה שהם רואים בערי הארץ, בחופשות הקצרות. שוב ושוב הם נשאלים על הפער בין הלחימה הקשה בעזה לבין השגרה בתל-אביב ובירושלים, והם משיבים שכך זה צריך להיות. הם נלחמים כדי שהאזרחים בעורף יוכלו ללכת לעבודה וללימודים, לקניות ולאיירועים.

אכן, זו צורת ראייה מעוררת הערכה, ואולם האזרחים שבעורף אינם צריכים לאמץ אותה. בהחלט ראוי שכולנו נחוש כי אין אלה ימים רגילים. בשעה שעשרות אלפים מטובי בנינו מסכנים את חייהם בפועל בלחימה קשה, כשבכל רגע עלולה להיפתח לעברם אש או שיתפוצץ עליהם מטען – גם אנחנו צריכים להתנהג אחרת.

החיים צריכים להימשך, אבל ההרגשה צריכה להיות שונה. כולנו מכירים בני משפחות של חיילים שהדאגה לשלום יקיריהם אינה משה מפניהם. הם נחרדים מכל מספר לא מזוהה על צג הטלפון שלהם. הם מתעוררים בבהלה מכל חריקת מכונת בלילה ליד ביתם. הם מתפללים בבוקר ובצהריים ובערב לשלום בני משפחותיהם שבחזית.

הרגשה דומה צריכה למלא את לב כולנו. הלוחמים הם גם ילדינו. אנחנו דואגים לשלומם ומתפללים לשובם בשלום לבתיהם. איננו מסתערים על זירות מטענים בעזה, אבל מחובתנו לעשות מה שבידינו. להתפלל, להוסיף מצוות ומעשים טובים, להתחזק בלימוד התורה, בעשיית חסד, באהבת ישראל.

כובד האחריות

תלמידי הישיבות ואברכי הכוללים צריכים להרגיש בימים אלה את כובד האחריות המוטלת על שכמם, כמי שמשרתים בחיל התורה, המגינה ומצילה. אם בכל יום עליהם להיזהר מביטול תורה, על-אחת-כמה-זכמה בימים אלה. זה הזמן לצמצם את שעות המנוחה והפנאי ולהתמסר עוד יותר ללימוד התורה, מתוך אמונה שקול התורה מגן על חיילינו ושולח ברכה והצלחה במעשי ידיהם.

זו הערכות היהודית, שבה כל פעולה, כל תפילה, כל רגע של תורה שיהודי אחד עושה תורמים ומשפיעים ומסייעים ליהודי שני, ומביאים עוז ותעצומות לעם ישראל כולו, במלחמה שאין צודקת וחיונית ממנה.

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
16:09	16:30	16:17	16:32	16:35	16:24
17:29	17:30	17:28	17:31	17:34	17:28

שבת ישראל,
קרם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

המולד: יום חמישי, 8 בבוקר, 45 דקות ו-4 חלקים
ראש חודש שבט: ביום החמישי

אלא אומר לו שהאבות לא הרהרו אחרי מידותיו. ואולם ההימנעות מהרהור אינה מבטלת את הטענה עצמה, שעומדת בעינה: "למה הרעותה!".

הכול יתהפך

ואכן, הגלות היא תמיהה שאין לה מענה. על הפסוק "מה דודך מדוד שפכה השפעתנו" (שיר השירים ה,ט) מפרש רש"י שזו תמיהה אומות העולם על בני ישראל, המבקשים מהם "אם תמצאו את דודי מה תגידו לו, שחולת אהבה אני" (שם ח). הגויים תוהים: "מה אלוהיכם מכל האלוהים שכן אתם נשרפים ונצלבים עליו?".

היינו שבני ישראל שרויים בגלות מרה וחשוכה, שקשייה אינם מתבטלים ואין להם הסבר ופשר, עד שהזעקה "למה הרעותה" עומדת בתוקפה גם כיום. ואף-על-פי-כן בני ישראל אינם מתביישים בדבקותם בקב"ה, ובסופו של דבר זוכים לגאולה האמיתית והשלמה, שבה אומות העולם ישבחו את בני ישראל ואף יבואו לשרתם, כנבואת הגאולה (ישעיה מט,כג): "והיו מלכים אמנך ושרותיהם מיניקתיה".

(תורת מנחם תשד"מ, כרך ב, עמ' 771)

הזעקה עודנה מהדהדת

משה רבנו בורח מפני פרעה, מגיע למדיין, מציל את בנות יתרו מהתנכלויות הרועים ומוזמן אל בית יתרו. התורה מספרת: "וַיֹּאֶל מֹשֶׁה לְשֶׁכֶת אֶת הָאִישׁ, וַיִּתֵּן אֶת צִפְרָה בְּתוֹ לְמִשְׁהָ".

חז"ל מסבירים שמשו נשבע ליתרו שלא ישוב למצרים. הם דורשים זאת מהמילים "וַיֹּאֶל מֹשֶׁה" – "אין 'וַיֹּאֶל' אלא לשון שבועה". לאחר מכן, כשהוטלה עליו השליחות לשוב למצרים ולגאול את ישראל, הורה הקב"ה למשה לחזור למדיין, כדי שיתרו יבטל את השבועה.

תוקף נצחי

הגמרא (ירושלמי נדרים יא) קובעת שאדם יכול 'להתפיס' את שבועתו כשבועת משה רבנו. היינו שאדם יכול להישבע שבועה ולומר שיש לה תוקף כשבועת משה רבנו ליתרו. מקשה הגאון הרוגצ'ובי, הלא משה רבנו ביטל את שבועתו,

אמרת השבוע

אנחה יקרה

כשרבי נפתלי מרופשיץ בא בפעם הראשונה אל רבי אלימלך מליז'נסק, לא רצה לקבלו, באומרו שרבי נפתלי הוא בעל ייחוס מפואר, והמיוחסים סומכים על אבותיהם הגדולים ואינם רוצים לעבוד את ה' בכוח עצמם.

זעק רבי נפתלי: "מה פשעי ומה חטאתי שאבי היה ירא שמיים?". נענה רבי אלימלך ואמר: "אם כן, אמור נא במה מועיל הייחוס לעבודת ה'?".

השיב רבי נפתלי: "מי שיש לו ייחוס אבות, ככל שיעבוד את ה' ירגיש שעבודתו אינה כלום לגבי אבותיו הגדולים. אחרי תפילתו ייאנח על מצבו, והאנחה הזאת יקרה מאוד בעיני ה'. כמו שנאמר: 'ויאנחו בני ישראל' ואז זתעל שוועתם אל האלוהים".

כינרת ההלכה

המדור האהוב של הרב יוסף שמחה גימבורג, המנציח הלכות אקטואליות בגובה העיניים ובשפה פשוטה וברורה לכל נפש, עכשיו במאגר מופאד בן שלושה כרכים

להזמנות במשלוח עד הבית: bit.ly/פינת_ההלכה

מן המעיין

הירידה למצרים

סימני הגאולה בתוך הגלות

"ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה" (שמות א,א). מובא במדרש רבה שכל השמות שנקראו בהם השבטים רומזים על הגאולה: ראובן – "ראה ראיתי את עני עמי" (שמות ג,ז). שמעון – "וישמע אלוהים את נאקתם" (שמות כ,ד). לרמז שעם הגלות באים גם סימני הגאולה. בדומה לכך אמרו חז"ל שבתשעה באב נולד המשיח.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

זרעי הגאולה

בקוצק היו אומרים שבפרשיות אלה של שעבוד וגאולה צריך ללמוד ולעיין כמו בדברי הלכה. ועוד: על הגלות נכתבה פרשה אחת בלבד, ואילו על הגאולה נכתבו כמה וכמה פרשיות, תורה שלמה. ואכן, הגאולה מצויה בתוך הגלות, והיא בבחינת הזרע לגאולה, אלא שהיא מכוסה, וכשהגאולה באה, מתגלים שורשיה.

(בעל חידושי הרי"ם)

משתוקקים לחזור

יעקב אבינו התפלל שיהיה לבניו הכוח להיות תמיד בבחינת 'הבאים' – אורחים שזה מקרוב באו, המשתוקקים לחזור הביתה. זו כוונת הכתוב (ישעיה כו,ו): "הבאים ישרש יעקב" – יעקב השריש בלב בניו את בחינת 'הבאים', ובזכות זה "יציץ ופרח ישראל".

(רבי יהושע מבעלז)

גם השכינה גלתה

'מצרימה' בגימטריה 'שכינה'. גם השכינה

גלתה כביכול עימהם, כדברי חז"ל (מגילה כט) "כל מקום שגלו, שכינה עימיהם".

(עיטורי תורה)

הגורל היהודי

זה גורלם של בני ישראל בתפוצותיהם – מתגוררים במקום זמן רב, משתרשים, בונים ויוצרים, ואחרי כל זאת הם בעיני שכניהם כזרים ומהגרים, כאילו באו זה עתה.

(על-פי חזקוני)

התכללות בקדושה

"שבעים נפש" (שמות א,ה). אצל בני יעקב נאמר 'נפש' לשון יחיד, ואילו בתולדות עשיו (בראשית לו) נאמר לשון רבים – 'נפשות ביתו'. כי בצד הקדושה מורגשת אימת הקב"ה, ולכן שורות שם התכללות ואחדות. ובדוגמת שני שרים בעלי דעות חלוקות, שבבואם לפני המלך מתבטלים ממציאותם ומתחברים לדעה אחת. לעומת זה, בצד הקליפה שוררים פירוד וריבוי.

(סידור עם דא"ח)

האלוקות נשאר

"וימת יוסף וכל אחיו" (שמות א,א). נאמר במדרש (רבה): "אף-על-פי שמת יוסף ואחיו – אלוהיהם לא מת". אמנם יוסף ואחיו מתו ונסתלקו מן העולם, אבל המשכת האלוהות שהמשיכו בעולם על-ידי תורתם ועבודתם – לא נתבטלה.

(רמ"ח אותיות)

לוח יומי ללימוד הרמב"ם כתקנת הרבי מליובאוויטש

יום בשבוע	ש"ק ל"ה טבת	א'	ב'	ג'	ד'	ה'	ו'
ג' פסחים ליום	הל' רוצה ושמירת נפש פרק ב"ד	פרק ה"ז	פרק ח"י	פרק יא"ג	הל' מנייה פרק א"ג	פרק ד"ו	פרק ד"ט
פרק א' ליום	הל' סוטה פרק ד	הל' אסורי ביאה פרק א	פרק ב	פרק ג	פרק ד	פרק ה	פרק ו

מעוניינים לקבל את השיעור לנייד? שלחו הודעת ווטסאפ למספר 058-7554144 או 03-3062770 חייגו: פרקים

בין משה לאליהו

בִּיד תִּשְׁלַח. כשהקב"ה הורה למשה רבנו לגאול את בני ישראל ממצרים, הגיב משה ואמר: "שלח נא ביד תשלח". במדרשים (לקח טוב על הפסוק. פרקי דרבי אליעזר פ"מ) מובאים על כך שני פירושים: האחד – "ביד משיח שהוא עתיד לגלות"; השני – "ביד אותו שאתה עתיד לשלוח, שנאמר, הנה אנוכי שולח לכם את אליה הנביא".

למה ביקש זאת משה? רש"י מסביר שמשה אמר "שאין סופי להכניסם לארץ ולהיות גואלים לעתיד. יש לך שלוחים הרבה". משה רבנו רצה שהגאולה ממצרים תהיה גם הגאולה האמיתית והשלמה, ושהגואל ממצרים יהיה משיח או אליהו, הקשורים בגאולה השלמה.

הן גאולת מצרים הן הגאולה העתידה קשורות להתגלות האמת האלוקית. הגאולה ממצרים הובילה למעמד הר סיני; והגאולה העתידה תביא לידי "נגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו כי פי ה' דיבר". אך ההתגלות האלוקית שלאחר גאולת מצרים באה מלמעלה, ואילו ההתגלות של הגאולה השלמה תבוא מלמטה, מתוך העולם עצמו שנתעלה ונזדכך על-ידי עבודת עם ישראל לאורך הגלות.

לכן לא נענה הקב"ה לבקשת משה, שהגאולה ממצרים תהיה הגאולה השלמה. העולם מצד עצמו עדיין לא היה אז ראוי ומזוכך להתגלות האלוקית, וזו הייתה יכולה לבוא רק מלמעלה; ואילו הרצון העליון היה שאור ה' יאיר בעולם מלמטה, על-ידי הזדככות העולם עצמו.

זְפוּנָה הַגּוֹף. הדבר יובן ביתר בהירות בהקדמת ההבדל שבין משה לאליהו. תורת החסידות מסבירה (ספר המאמרים תרס"ז עמ' רט) שיש 'עובדי ה' בנשמתם' ויש 'עובדי ה' בגופם'. שניהם עוסקים בזיכוך הגוף ובגילוי אור הנשמה, אך 'עובדי ה' בנשמתם' שמים את עיקר הדגש על גילוי הנשמה; ואילו 'עובדי ה' בגופם' שמים את הדגש על חשיפת ניצוצות הקדושה הטמונים בגוף הגשמי עצמו.

זה ההבדל בין משה לאליהו: משה מייצג את 'עובדי ה' בנשמתם'. מייד עם לידתו נתמלא הבית כולו אורה, ובמשך חייו עסק בגילוי הנשמה העצומה שבו. אך עבודתו לא התמקדה בחשיפת הקדושה שבגוף עצמו, ולכן לאחר הסתלקות נשמתו חדל גם גופו לגלות קדושה ונקבר בארץ. לעומתו, אליהו הנביא עסק בחשיפת הניצוץ האלוקי שבגוף עצמו, עד שגופו הגשמי נזדכך והפיץ אור אלוקי וקדושה. לכן עלה עימו השמימה (לסוג זה שייך גם דוד המלך, שהמשיח יהיה מזרעו).

משה רבנו ביקש שהגאולה ממצרים תבוא על-ידי אליהו הנביא, שעניינו חשיפת הקדושה שבגשמיות עצמה. אלא שהעולם עדיין לא היה ראוי לכך. רק לאחר עבודת עם ישראל לאורך הגלות, שבה נפוצו היהודים בכל קצווי תבל וקידשו את העולם כולו על-ידי התורה והמצוות, יכולים אנו להגיע לגאולה השלמה, על-ידי אליהו ומשיח, בקרוב ממש.

סוכרתיים? נמאס לכם מתרופות?

לחברת נטורל סין יש פתרון טבעי ויעיל עבורכם!
קונטרול הפורמולה המובילה בישראל שתעזור גם לך
להוריד את רמות הסוכר בדם. טבעי וללא תופעות לוואי.

100% אחריות לירידת סוכר או החזר כספי מלא!

שירות לקוחות 02-9924004 • naturalchina.co.il

להזמנות באתר החברה וקודות מכירה בבתי/טבעות/מקחת ברחבי הארץ: naturalchina.co.il

חיסכון

זו

המשימה שלנו

גם בימים אלו
אנו עושים כל שביכולתנו
כדי להביא לכם את הפוליסות
המשתלמות ביותר
וגם לשרת אתכם מכל הלב!

דמי ניהול בפנסיה

0.13% | **1.3%** = **80%**
בצבירה | בשוטף | הנחה

(חיסכון של כאלף בשנה)

ביטוח חיים למשכנתא

בתנאי אנ"ש

(חיסכון של מאות בשנה)

בריאות אנ"ש במקום

בריאות רגיל

(חיסכון של כאלף בשנה)

הלב הפועם של 'גפן בסד'
תמיד עם אנ"ש

להצטרפות מהירה צרו קשר <

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפן בסד

ביטוח ופיננסים למגזר החודרי

basad.co.il

בריאות | פנסיה | רכב | דירה | ביטוח חיים | נסיעות לחו"ל | משכנתא

האסיפה יכולה לחכות

הקטן?!"

"אסביר לך", ענה לו הרב. "תועלתה של האסיפה מוטלת בספק. הלוא אין לדעת אם נצליח לפעול בה למען התורה אם לאו. ואילו כאן לפנינו מקרה ודאי של פיקוח נפש. הגוי מסיח לפי תומו ועלינו לקבל את דבריו. כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא."

"אלא מאי", המשיך רבי יוסף-בער, "הכבוד חסר כאן, שמחמת עסק זה לא אשב בראש האסיפה? ובכן, מוחל אני על הכבוד ובלבד שאזכה להציל נפש אחת מישראל."

כאשר באו לביתו של היהודי מצאו אותו במצב קשה מאוד. רבי יוסף-בער נפנה מייד לטפל בו. הוא דאג לו לארוחה חמה, שלח את עגלוננו להביא רופא ותרופות, והשקיע את כל כוחו בניסיון להצילו ממוות.

עני מרוד היה האיש, ולא הייתה לו אפילו כרית להניחה תחת ראשו. רבי יוסף-בער הביא מעגלתו את הכרים והשמיכות והציע אותם על מיטתו של החולה. גם את מעיל הפרווה שלו נתן ליהודי.

שלושה ימים שהה במחיצתו של החולה היהודי וסעד אותו. רק כששבו אליו כוחותיו הסכים לעזוב את הבית ולהמשיך בדרכו. כשהציע המלווה לרבי יוסף-בער שישאיר אצל היהודי את מעילו במקום המעיל של הרב, סירב והפטיר: "מדוע תסכול אתה מהמצוות שלי..."

בלי מעיל ובלי כרים ושמיכות עזב רבי יוסף-בער את ביתו של היהודי ועשה את דרכו לווילנא. "אם ההשגחה העליונה הובילה לכך, זה מה שרוצים משמיים", התבטא. למעשה הספיק להגיע במועד לאסיפה ואף עמד בראשה.

חלפה כמחצית השנה. ברחובות סלוצק נראה יהודי לא מוכר, בידו שק גדול, שחיפש את ביתו של הרב.

"הצללתם את חיילי", קרא בהתרגשות אל רבי יוסף-בער. הוא הודה בדמעות על הטיפול המסור, וביקש להחזיר לרב את הכרים והשמיכות ומעיל הפרווה שהשאיר אצלו הרב. ואולם רבי יוסף-בער סירב לקבלם. "נתתי לך אותם במתנה גמורה", אמר.

"אם כן, גם אני נותן זאת לרב במתנה", אמר היהודי. הגאון השיב: "יהודי עני אתה, ואינני רשאי לקבל ממך מתנה יקרה כליכך". לא הועילו כל ההפצרות, והיהודי חזר לביתו עם כל הדברים שרבי יוסף-בער השאיר אצלו.

(על-פי 'דבן של כל בני הגולה')

בקרוב. הרב אמר לי שאין לו מי לשלוח לכפר שלנו ואין בידו להושיע.

"יצאתי מביתו מאוכזב ועצוב. אם כך נוהגים יהודים באחיהם, מדוע ארחש כבוד כלפיהם?!"

רבי יוסף-בער שאל מייד: "היכן מתגורר אותו

רבי יוסף-דב סלוביציץ, הגאון מבריסק

"אלא מאי", אמר רבי יוסף-בער, "הכבוד חסר כאן, שמחמת עסק זה לא אשב בראש האסיפה? ובכן, מוחל אני על הכבוד ובלבד שאזכה להציל נפש אחת מישראל"

יהודי?". הוא ביקש מהאיכר ללוותו אל הבית.

אלא שאז התערער מלווהו של הגאון, שהשינוי בתכנית המסע לא מצא חן בעיניו. "רבי, הלוא אנו נוסעים לווילנא, לאסיפה שנוגעת לכלל ישראל, ואתם הולכים עכשיו לטפל ביהודי יחיד בכפר

העגלון שנקש על דלת הבית הכפרי נדהם מתגובתו הבלתי-צפויה של בעל הבית.

העגלון רק ביקש כלי לשאוב מעט מים מהבאר. הוא סיפר לבעל הבית כי בעגלתו יושב רב חשוב. הגוי הגיב: "עד השבוע כשפגשתי רב, הייתי מכבדו; אבל עכשיו הפסקתי לכבד את הרבנים."

הרב שישב בעגלה היה רבי יוסף-דב סלוביציץ, הגאון מבריסק. באותם ימים שימש ברבנות בעיר סלוצק, והיה מוסר שיעורים בשיבת ווילנא הידועה.

הסיבה למסעו הייתה גזירת השלטונות, שביקשו לכפות על הישיבה לימודי חול. פרנסי הישיבה הזמינו לאסיפת חירום את ראשי הישיבה, ובהם גם רבי יוסף-בער.

הגאון לא הביט אל טורח הנסיעה ויצא מייד לדרך. בעגלת המסע הונחו כרים ושמיכות, להקל מעט את טלטולי הדרך המייגע. ארבעה ימים נסעו עד שהגיעו לאיוונוץ, כפר קטן ונידח, ושם חנתה העגלה ליד בית האיכר.

כשמסר העגלון לגאון את דברי הגוי, ביקש לקרוא לו. רבי יוסף-דב ביקש לשמוע מפיו מה גרם לו להפסיק לכבד את הרבנים.

השיב הגוי: "בשבוע שעבר הייתי עד לקשיחות ליבם של יהודים כלפי אחיהם, ומאז אין לי כבוד ליהודים ולרבניהם."

"אנא ספר לי מה קרה", ביקש הגאון, והגוי פתח בסיפורו:

"אני חוטב עצים. במסגרת עבודתי אני מכיר את יצחק, יהודי המתגורר לבדו בקצה היער ועוסק בזיפות גגות. כאשר הקור ביער היה חודר לעצמותי, הייתי נכנס לביתו, והוא היה מגיש לי כוס משקה שהשיב את נפשי וחיימם מעט את גופי הקפוא. אני אוהב מאוד את האיש הפשוט והטוב הזה."

"בשבוע שעבר, כשנכנסתי לביקור אצלו, חשכו עיניי. מחלה קשה ריתקה אותו למיטה, ואין איש בבית שיטפל בו ויגיש לו עזרה."

"יצאתי מהבית ודהרתי על סוסי אל העיר הקרובה. ביקשתי לכוון אותי לביתו של רב העיר. סיפרתי לו על היהודי השוכב לבדו חולה בביתו. הרב הגיב: 'ומה אני יכול לעשות?'. חשבתי שהרב לא הבין את דבריי. חזרתי והדגשתי עד כמה מצבו של היהודי חמור, ושכלי טיפול ימות

Best

השכרה • לויט • מכירה • תריד און

בפריסה ארצית

ירושלים

ביתר עלית

תל אביב

איירפורט סיטי

הרצליה

לפרטים: 8883 *

אנשים
אנשים
אנשים

הכתובת החדשה לכל עניין יהודי

כל השירותים של בתי חב"ד בישראל במקום אחד

chabadisrael.co.il

חב"ד

צעיר
אגודת
חב"ד

בדרך לכושר?

אסיקים

איך זה עובד?

גל אורן לרטרס

צבעים לבחירה

התקדמו לנעם 2 בר מים היברידי וקבלו במתנה בקבוק תרמי עם מכסה דיגיטלי שומר קור וחום בטכנולוגיה מתקדמת, שתוכלו לקחת איתכם בקלות לכל מקום.

מוקד הזמנות:

077-2304757

רציתי לשאול

עם הרב יהודה בוטמן
מנהל בית חב"ד ברמת השרון

האם כחלק מהתקרבותי לחיי תורה ומצוות אני אמור להחליף את סגנון הלבוש שלי?

אלא גם לעצמם. ברגע שהאדם לובש את המדים, הוא חש ביתר שאת את תפקידו ואת האחריות המוטלת עליו. גם אנחנו, היהודים, ממלאים תפקיד חשוב ונכבד - להיות 'עם סגולה', 'ממלכת כוהנים וגוי קדוש'. מטבע הדברים הננו נדרשים לבטא זאת גם בלבוש הייחודי, שמזכיר לנו בכל רגע את ייחודנו ואת תפקידנו.

נוסף על כך יש עניין ללבוש בגדים מכובדים בתפילה, כמו שהרמב"ם (הלכות תפילה פרק ה, הלכה ה) מציין את 'תיקון המלבוש' כאחת ההכנות לתפילה. חסידים נוהגים לחבוש כובע, ללבוש בגד עליון מעל החולצה ולהיחגר באבנט.

ועם זה, בתהליך ההתקרבות יש לשקול את עניין שינוי הבגדים בהקשר רחב יותר, בתגובות המעגל המשפחתי וכדומה, וראוי להתייעץ עם הרב האישי.

יש נטייה לראות את הלבוש כעניין חיצוני ובלתי-חשוב. אין הדבר כך. הביטוי העממי אומר "הבגד עושה את האדם". ובאמת הדבר מופיע בגמרא (שבת קיג,ב), בדברי רבי יוחנן שכינה את בגדיו 'מכבדותיי', היינו שבגדיו מכבדים אותו.

חכמינו (שיר השירים רבה ד,כד) ציינו כמה דברים שבזכותם נאלו בני ישראל ממצרים, ואחד מהם - "שלא שינו את לבושם". ואכן, לאורך ההיסטוריה הקפידו יהודים על לבוש ייחודי, שאפיין אותם כיהודים. אמנם הלבוש השתנה ממקום למקום ומזמן לזמן, ועדיין היו היהודים ניכרים בלבושם ושונים מהגויים שסביבם.

את חשיבותו של הבגד אפשר לראות בנוהג המקובל ללבוש מדים. חיילים, שוטרים, שופטים ועובדי חברות רבות לובשים בגדים ייחודיים. זה חשוב לא רק כלפי הציבור שהם משרתים,

הלכה למעשה

הרב יוסף גינזבורג
רב אזורי, עומר

טיפול בהרדמה כללית

ימים, או שמחלתו מסוכנת (גם אם הייתה קצרה מכך), חייב לברך.

בכל הקשור להרדמה, הרופאים משתדלים בדרך כלל למנוע או להקטין את ההרדמה ככל האפשר (ובכלל זה עומק ההרדמה ומרחב האזור המורדם), מתוך איזון בין הנזק והסיכונים של ההרדמה לבריאות המטופל ובין נחיצותה לטיפול עצמו.

בימינו הפוסקים האשכנזים נוהגים להורות שכל טיפול שנעשה בהרדמה כללית (בשונה מהרדמה מקומית) מחייב בברכה זו. נראה שמצרפים את הסיכונים שבהרדמה הכללית עצמה למחלה ולסיכון שבה כדי לחייב בברכה.

מכאן שגם מי שעבר ניתוח קל או אפילו בדיקה כמו קולונוסקופיה, אם זה נעשה בהרדמה כללית - עליו לברך 'הגומל'.

מקורות: ברכות נד,ב. תשו"ע ס"ו ריט ונ"כ. סידור אדה"ז, סדר ברכת הנהנין פ"ג ס"ו (במהדורה החדשה של השו"ע: ח"א עמ' תשלב). וראה פסקי תשובות ס"ו ריט הערה 106, וש"כ.

שאלה: האם הליך רפואי שנעשה בהרדמה כללית מחייב את המטופל בברכת 'הגומל'?

תשובה: אחד מאלה שעליהם אמרו חז"ל שחייבים לברך 'הגומל' הוא "מי שהיה חולה ונתרפא".

דעת הראב"ד וסיעתו שמברכים זאת רק על חולי שיש בו סכנה. ואולם יש פוסקים (הערוך, הרמב"ן, וכן גרסו בתלמוד הירושלמי) הסבורים שעל כל חולי צריכים להודות, מפני שהחולה הוא כאדם שיש עליו דיון בבית דין של מעלה, ורק בהמשך יתברר אם ייכנס לסכנה או לא.

בשולחן ערוך נפסק כדעה השנייה, שעל כל חולי שמחמתו הוטל האדם למיטה, עליו לברך, ואילו הרמ"א פסק כדעה הראשונה, לברך על חולי מסוכן בלבד, כגון פצע בחלל הגוף. אדמו"ר הזקן פסק למעשה כדעת הט"ז, שכל מי שהיה מוטל על מיטתו יותר משלושה

מחלקת המודעות (גלנד) של 'שיחת השבוע':

טל' 053-3166532 • דוא"ל: m3166532@gmail.com

תקציר: בסמטה החשוכה מפתיע אחימלך הבריון את מונבז, תוחב ידו לכיסו בשמחת נצחון ומגלה כי הכיס ריק. המפתח נעלם! מונבז עצמו לא מכין פיצד

ה'עוזר' החדש

למחרת בבקר אחרו ארבעת הנערים לבית המדרש. עיפים היו עד מאוד, לאחר לילה לא שנה וגדוש הרפתקאות. אבל גם הם לא יכלו שלא לשים לב לתכונה המיוחדת שקדמה את פניהם. חבריהם לפתה דברו ביניהם בהתרגשות, וגם המלמד הרפינס נראה טרוד ולחוצץ באפן יוצא מן הרגיל. והכל מפני שלשלת האורחים שבאו הבקר בשערי בית המדרש.

הם היו אב ובנו, ועמם עוד אדם לא מוכר. האב שוחח עם המלמד בתקף רב, כשהוא מרים את קולו. אליצפן הבין ראשון על מה המהומה. "אני מכיר את הילד הזה: בן למשפחת בריונים הנהו. עד היום לא קרא ולא שנה, ועכשיו בא ודורש להתקבל בכמתנו! לא פלא שרפנו אינו שש לקבלו!"

"אינני מבין על מה הופתח!", התפלא מישאל. "הרי למדנו שבכתת תלמידים מתרים ללמד עשרים וחמשה ילדים, לא יותר! אם נוסף ילד, חייבים להוסיף עוזר למלמד! ובכן, פתתנו מונה בדיוק עשרים וחמשה ילדים ואין לנו עוזר מלמד, משמע: אי אפשר לקבל את הילד הזה!"

הם הציצו מן הצד בצער החדש. הוא לא נראה כמי שנפשו חשקה בתורה. רק עמד והביט במבט מתנשא על הסובבים, ונראה בטוח בכוחו של אביו להכריע בוכוח עם המלמד. מעגל מרחק של מאזינים בחשאי הקיף את המלמד ואת יריבו.

"...ואני חוזר ואומר לך, צעק עכשיו האיש אל המלמד, "כי קבל תקבלנו ויהי מה! ואם תאמר, עוזר למלמד מאין יבוא? הנה תשובתי: האיש הזה שאיתי" – הוא הצביע על האדם הזר שהביא עמו – "הוא יהיה לך עוזר מלמד! מהיום, הוא יסביר לתלמידים את דבריה, גם יעניק להם מחכמתו שלו... מה תענה על זאת, הרפינס?"

רב הרפינס נראה אמלל. ההנחתה בכפיה הזאת מצד גס הרוח הלז לא היתה לרוחו כלל. אך האם ימצא עז בנפשו לומר: "לא!"

המשך יבוא

"הרגע, מונבז", חבקו הילדים את הנסיך המבהל, שצדו רעד בכל גופו מאימת הבריונים. "הלכו לדרכם, הרשעים", אמר גדעון, והוסיף בעידוד: "ואף משאלתם הרעה לא עלתה בידם!"

"כן, אחי", לחש מונבז. "הם לא הצליחו להניח ידם על המפתח, אך גם מעמנו המפתח אבד. מה נעשה עכשיו?"

"עכשיו? נמצא אותו!", קרא אליצפן בהתלהבות, "כי רק מאת השם היתה זאת, להעלים מאתנו את המפתח לזמן קצר, למען לא פול בידם. עתה הזכר נא היכן היה עמו המפתח בפעם האחרונה..."

"על הגג!", קפץ מונבז בשמחה. "נכוחים דבריה, אליצפן. בטח נפל ממכנסי, כששכבנו שם על שפת הגג, לצפות בבריונים! התרוממתי אז לרגע להיטיב את תנוחתי ואז פנראה נשמט ונפל..."

"הרמת את הראש?", חקר מישאל, "ובכן, אז הבחין בך אחימלך! כך ידע לעקב אחרינו בלכתנו בסמטה..." וגדעון הביט בו בהערקה. "נראים דבריה, מישאל. אך הלוא ראה ראינו כי שומר פתאים השם ורגלי חסידיו ישמור. הבה נלכה", אמר, וארבעת החברים הטובים החישו פעמיהם בחזרה אל הבית ההוא בתקנה מחדשת, טפסו עליו בזהירות – ומי המתין להם שם בשלוחה על הגג הקר? המפתח היקר. מונבז הרים אותו ולחש בהתרגשות: "אכן, שומר השם את אוהביו!"

דבר התורה שלי

אתם לא לבד

כאשר הקדוש-ברוך-הוא מורה למשה רבנו לחזור למצרים ולבשר לבני ישראל כי הם עתידים להגאל ממנה, שואל משה: "ואמרו לי 'מה שמו?', מה אמר אלהם?". הוא אומר לקדוש-ברוך-הוא שבני ישראל ישאלו אותו מה שמו של אלוהים, ומה עליו להשיב על שאלה זו?

עונה לו הקדוש-ברוך-הוא: "אהיה אשר אהיה... זה תאמר לבני ישראל, אהיה שלחני אליכם". אמר לבני ישראל שהשם שלי הוא 'אהיה'.

נשאלת השאלה, וכי בני ישראל לא ידעו מה שמו של הקדוש-ברוך-הוא?

אלא שבתוך השאלה שבני ישראל עלולים לשאל מסתתרת זעקה כואבת. כאשר משה רבנו בא ואומר להם "אלקי אבותיכם שלחני אליכם", פורצת מלבם זעקה גדולה: הלא אנו בנים לאבות הקדושים, ואתה אומר שהבורא הוא אלוהי אבותינו; אם כן, היכן היה במשך כל תקופת הגלות? כיצד הוא מאפשר למצרים לשעבד אותנו שעבד נורא כל-כך?

על הטענה הזאת משיב הקדוש-ברוך-הוא: "אהיה אשר אהיה". רש"י מסביר: "אהיה עמם בצרה זו, כמו שאהיה עמם בשעבוד מלכויות". אני נמצא אתם בצרה זו, וגם בעתיד, בגלויות שעוד יבואו, אהיה אתם.

כלומר, הקדוש-ברוך-הוא מורה למשה להשיב לבני ישראל: לא נעלמתי! אני אתכם יחד! וכאשר אתם, בני ישראל, בוכים על הגלות, גם אני בוכה אתכם. גם לי כואב שאתם סובלים. לרגע לא עזבתי אתכם לבד. אלא שבזמן הגלות הרחמים שלי אינם גלויים, ולכן אתם מרגישים את הסבל בלבד.

אבל בעתיד אגאל אתכם ברחמים גדולים וגלויים, ואז תתגלה אהבת הבורא לעמו לעיני כל העמים.

(על"פי לקוטי שיחות, כרך כו, עמ' 22)

מה רבו מעשיך ה'

עשב בגבה בנין

מה משתף לגיר, כלי נגינה, בית, גיר טואלט, תרופות, דלק, גשר, סל ואופנים? תשובה: את כלם אפשר ליצר מ...במבוק.

מפירים את קני המבוק המשמשים סכך לסכה? זוכרים שיוכבד הניחה את תבת משה בין קני הסוף? ובכן, גם הם סוג של מבוק. זה צמח מפלא ומיחד, שגם בימינו יש לו שמושים רבים, ורבונו אינם יודעים כלל שהוא בעצם... עשב.

המבוק, או החזר, הוא מין עשב שגדל בכל העולם. הוא איננו זקוק ליותר ממים כדי לצמוח, אבל ביכולתו לטפס לגבה של ארבעים מטרים.

הצמיחה של המבוק מהירה מאוד. כמעט אפשר לראות בעינים את הצמיחה שלו. בדרך כלל הוא גדל כ- 20 סנטימטרים ביום, אבל נמדד קצב צמיחה של מטר ועשרים סנטימטרים ביום אחד!

יש כ- 1400 סוגים של מבוק. הוא נפוץ בעקר בדרום אסיה ובאמריקה הדרומית. הקנים שלו חזקים מאוד, קלים לעבוד, ואפשר לדקק אותם לגיר או לבנות מהם בתים ורהיטים.

המבוק מוצר גם חמצן בכמות נדיבה, ויודע להשתקם במהירות מנזקים שנגרמו לו. למשל, במלחמת העולם השנייה הטילו האמריקאים פצצות אטום על הערים הירושימה ונגסקי ביפן, ואלה השמידו את החיים וזרעו הרס וחרבן. הצמח הראשון שתור לצמח לאחר המתקפה היה המבוק.

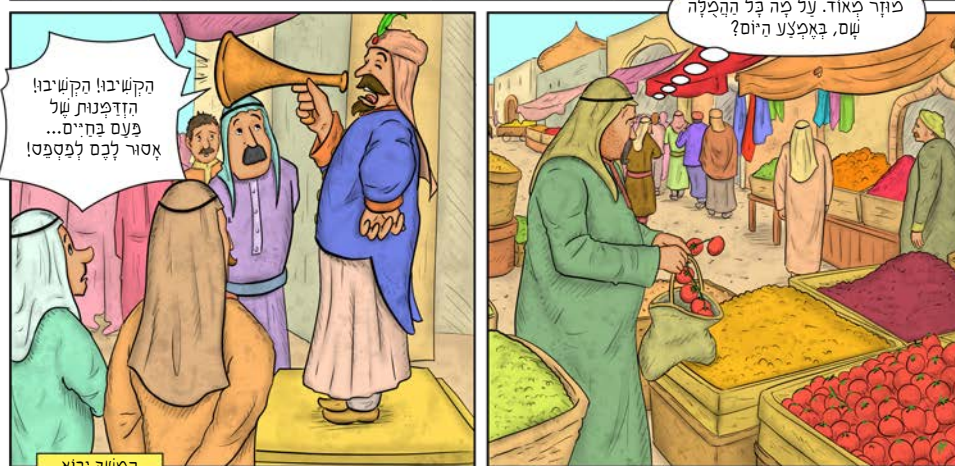
יוצא דופן הוא המבוק הסיני. חמש שנים משקים את הצמח במסירות, וכמעט לא רואים שהוא צומח. אבל אם מתמידים שנה אחר שנה בלי להתאש, בשנה החמישית המבוק מזנק ונוק פתאומי לגבה של שלושים מטרים! מתברר ששנה להתמיד.

17

מאת: דניאל גורדון | איור: מרדכי אייזנשטט

תקציר: לאחר כפייה שבהם האדון האצילי הפסיק להגיע לנקדת הפגש, אחמד נאלץ לשוב לעבודתו במאפייה, בלי שיוכל לזכות במטבעות הזהב שיחל וצפה להם בליכך

המשך יבוא

צריך להזהר מאוד שלא להזכיר את שם ה' לבטלה או לברך ברכה שאין צורך לברך אותה. מי שהתחיל לומר "ברוך אתה ה'" ונזכר שבצד אין הוא צריך לברך, משיך מיד ויאמר: "...למדני חקיה" - שזה פסוק בתהלים.

הלכה בשבוע

מאוד דברים חיוביים, ובעיקר העצימו אהבת ישראל.

שומרים על הבית. אבות של יותר

משישים משפחות ביישוב מצויים בימים אלה במילואים. בהגנה על היישובים ובחזיתות הדרום והצפון. יצהר, היישוב שהושמץ בלי סוף בתקשורת, מגויס ותורם בהגנה על ארץ ישראל. אני אישית משרת כבר משמחת תורה, ובקושי רואה את הבית. גם מי שאינו מגויס תורם בכל דרך, בשינוע אוכל, בפינוקים לחיילים ועוד.

לא יושבים על הגדר. ביישוב שלנו לא

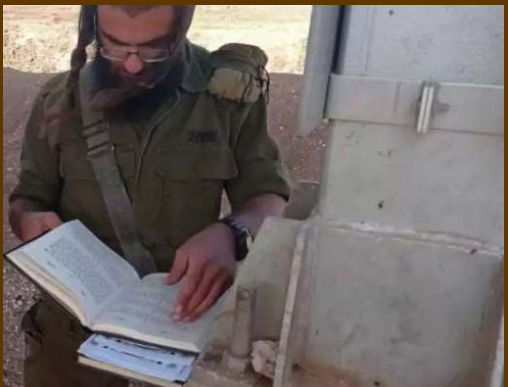
מאמינים בתפיסת ביטחון של גדרות. השיטה של יצהר היא שהאויב ישים גדר. כיום אנשים כבר מתחילים להבין שכל הרעיון של ההתמגנות האין-סופית, שקנתה שקט זמני, התפוצץ לכולנו בפנים. אילו מהרגע הראשון היינו גודעים את הרוע, לא היינו צריכים את ההתמגנות.

בדרכו. בואו נמשיך בדרכו של יהונתן.

נתחוק, נתעלה, בלימוד ובעבודת השם, ובפרט באהבת ישראל.

ישיבת 'רועה ישראל' ביצהר. טועמים מכל מעיינות החסידות

יהונתן לובד הי"ד. "ראו שהוא עושה עבודה פנימית"

להמשיך בדרכו של יהונתן

יהונתן לובר הי"ד, שנפל בקרב ברצועת עזה, למד בישיבת 'רועה ישראל' ביצהר. מנהל הישיבה, ר' יהושע גלברד, מדבר על אישיותו, מספר על היישוב שמתגייס להגנה על הארץ ומגלה מה הוא שומע מתל-אביבים

"אני משרת כבר משמחת תורה, ובקושי רואה את הבית". גלברד (מימין)

התמודדות וגבורה. משפחתו של

יהונתן משרתת הרבה חוזק, אמונה, ביטחון ועוצמות רוח. המסר שלה ברור: אנחנו לא מסכנים. זכינו בבעל ואבא גיבור. ברור שכואב להם כאב עצום, אבל המשפחה לוקחת את זה למקום של מבט קדימה. לא לוותר לאויב ולמגר את הסכנה. שדם הקורבנות לא יהיה לשווא.

בין תל-אביב ליצהר. מאז הטבח,

כשאני יוצא להפוגות ונוסע לפעמים לתל-אביב, אנשים מגיבים פתאום אחרת למשמע העובדה שאני מתגורר ביצהר. "חשוב שאתם שם", הם אומרים. אלה מילים שלא תמיד שמענו בעבר. פתאום אנשים מבינים כמה חשובה נוכחותנו כאן. רבה של יצהר, הרב דוד דודקביץ, הזכיר בהלוויית יהונתן את החייל מתל-אביב שנפל באותו יום, ואמר: "לנו זה היה ברור גם קודם שתל-אביב ויצהר, יצהר ונהריה, דימונה ויצהר, הכול דבר אחד".

מגעים וחיבורים. הנה דבר שלא

קראתם במקום אחר: במשך כל החודשים של סערת הרפורמה המשפטית, דווקא הרבנים שלנו, הרב דודקביץ ואחרים, הובילו שיחות וחיבורים עם גורמים בצבא, 'לשעברים' וטייסים שהובילו את המחאה. החיבורים האלה הולידו הרבה

תעודת זהות. הרב יהושע גלברד, בן 36,

אב לשבעה, תושב יצהר, מנהל ישיבת 'רועה ישראל' מאז הקמתה ביישוב. בעבר התגורר באלון מורה. בימים אלה משרת במילואים.

הישיבה. זה ביתי השני. אני חי ונושם את

הישיבה מבוקר ועד לילה. בישיבה לומדים כיום שבעים בחורים ועוד חמישים אברכים. לצד לימוד גמרא והלכה יש אצלנו גם שילוב ייחודי של חסידות. טועמים מכל מעיינות החסידות, לצד תורת ארץ ישראל. השילוב הזה מקנה לישיבה שלנו טעם מופלא.

יהונתן. קשה לדבר על יהונתן בלשון עבר.

הוא למד אצלנו קודם חתונתו, וגם לאחר מכן הוסיף ללמוד כאן. היה דוגמה חיה לכולם והאיר פנים לכל אדם. התכונה שהכול מדברים עליה היא השמחה הפנימית שהייתה בו, ובאה לידי ביטוי בהומור המיוחד שלו. לא הומור של ליצנות, אלא של שמחה פנימית. היו בו נחת ושלווה, וראו שהוא עושה עבודה פנימית.

טיפול בנוער. יהונתן שימש רכז נוער

צעיר והצליח מאוד להשפיע. זו תקופה נפלאה שתיזכר לדורות אצל בני הנוער. הדברים האחרונים שכתב היו גם לבני הנוער. הוא ביקש לעדכן אותם על פעילותו בהגנת הארץ, וביקש שיתפללו עליו.

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למוצרי מהדרין!

מחסני השוק
מנצחים בכל מחיר

מחסני השוק
מהדרין